

ПЕШИЙ О. В.,

аспірант

*(Науково-дослідний інститут
публічного права)*

УДК 351(477)

DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736-2019-5-2-11>**МЕТОДИ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА РОЗВИТКУ ГРОМАД І ТЕРИТОРІЙ
У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

У науковій публікації досліджуються методи діяльності Міністерства розвитку громад і територій у контексті євроінтеграційних процесів. Зазначається, що за результатами адміністративної реформи на заміну імперативному методу, який є характерним для командно-адміністративної системи управління, має прийти інструментарій диспозитивного методу державного управління регіонами із збереженням за державою контрольно-наглядових функцій, що передбачає застосування імперативного методу лише у разі порушення норм національного законодавства та умов адміністративних договорів із боку суб'єктів владних повноважень органів місцевого самоврядування.

За критерієм обов'язковості результатів діяльності міністерства для учасників правовідносин методи діяльності Міністерства розвитку громад і територій поділяються на імперативний і диспозитивний методи діяльності. У свою чергу, імперативний метод включає в себе імперативний метод, який застосовується на підставі та в порядку, які чітко визначені в законі, та імперативний метод, який застосовується на підставі дискреційних повноважень органу публічної адміністрації. Диспозитивний метод включає метод рекомендації та метод заохочення, який передбачає роз'яснення учаснику публічних правовідносин переваг використання нових, інноваційних форм взаємовідносин з органами публічної адміністрації, наприклад, суттєву економію часу у разі використання електронної системи надання адміністративних послуг.

За критерієм функціонального призначення виділяються такі методи діяльності міністерства: метод планування діяльності; метод структурно-функціонального розподілу обов'язків; метод системного та систематичного контролю виконання нормативних актів міністерства; метод координації діяльності центральних органів виконавчої влади; метод повного та всебічного інформаційного забезпечення діяльності міністерства; метод нормативного забезпечення діяльності міністерства, який ще називають методом вироблення рішень; метод доктринального (наукового) забезпечення діяльності міністерства.

Формулюється висновок про те, що відповідно до європейських традицій і стандартів поряд із імперативним методом державного управління в Україні поступово впроваджується інструментарій диспозитивного методу.

Ключові слова: *методи діяльності, державне управління, громада, адміністративне право, імперативний метод, диспозитивний метод, рекомендація, заохочення, адміністративний договір, євроінтеграція, інструментарій.*

The scientific publication is devoted to the analysis of the methods of activity of Ministry of Community and Territory Development in the context of European integration processes.

It is noted that according to the results of the administrative reform, instead of the imperative method, which is characteristic of the command-administrative

system of management, the instrument of the dispositive method of state management of the regions should be retained, while maintaining the supervisory functions, which provides for the application of the imperative method only in case of violation of the norms of the national legislation and conditions of administrative contracts by the authorities of local self-government bodies.

According to the criterion of obligatory results of the Ministry's activity for participants of legal relations, the methods of activity of the Ministry of Communities and Territories Development are divided into imperative and dispositive methods of activity. The imperative method, in turn, includes the imperative method, which is applied on the basis and in the manner clearly defined in the law, and the imperative method applied on the basis discretionary powers of the public administration body. The dispositive method includes a recommendation method and a method of encouragement that provides an explanation to the participant of public legal relations of the advantages of using new, innovative forms of relations with public administration bodies, for example, significant time savings when using an electronic system of administrative services.

According to the criterion of functional purpose the following methods of activity of the Ministry are distinguished: method of activity planning; method of structural and functional division of responsibilities; method of systematic control of the implementation of the normative acts of the Ministry; method of coordination of activities of central executive bodies; the method of complete and comprehensive information support of the activities of the Ministry; the method of regulatory support for the activities of the ministry, also called the method of decision-making; method of doctrinal (scientific) support of the activity of the Ministry.

The conclusion is formulated that, in accordance with European traditions and standards, along with the imperative method of government in Ukraine, the tools of the dispositive method are gradually being introduced.

Key words: *methods of activity, public administration, community, administrative law, peremptory method, dispositive method, recommendation, encouragement, administrative contract, European integration, legal means.*

Вступ. Україна зробила свій остаточний геополітичний вибір і процеси євроінтеграції мають незворотній характер. Відповідно, продовжується адаптація національного законодавства до права ЄС, імплементація європейських правових стандартів у національну правову систему. Особлива роль відводиться імплементації європейських норм, які регламентують діяльність органів публічної адміністрації. Наприклад, у ст. 2 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони зазначено таке: «Повага до демократичних принципів, прав людини та основоположних свобод, а також повага до принципу верховенства права повинні формувати основу внутрішньої та зовнішньої політики Сторін і є основними елементами цієї Угоди». Крім того, згідно з положеннями ст. 3 Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, сторони визнають, що принципи вільної ринкової економіки становлять основу для їхніх відносин. Верховенство права, належне врядування, боротьба з корупцією, боротьба з різними формами транснаціональної організованої злочинності й тероризмом, сприяння сталому розвитку і ефективній багатосторонності є головними принципами для посилення відносин між Сторонами [1].

Отже, принципи верховенства права, належного врядування та боротьби з корупцією є основою для реалізації та удосконалення методів діяльності Міністерства розвитку громад і територій.

Актуальність дослідження методів діяльності Міністерства розвитку громад і територій зумовлена необхідністю завершення в Україні адміністративної та адміністративно-

територіальної реформи, пов'язаних із децентралізацією та встановленням нових партнерських відносин між центральною владою та регіонами, посиленням ролі органів місцевого самоврядування у вирішенні питань місцевого значення. На заміну імперативному методу, притаманному командно-адміністративній системі управління, має прийти інструментарій диспозитивного методу державного управління регіонами із збереженням за державою контрольно-наглядових функцій, що передбачає застосування імперативного методу лише у випадку порушення норм національного законодавства та умов адміністративних договорів з боку суб'єктів владних повноважень органів місцевого самоврядування. Саме тому проведення дослідження має як теоретичне, так і практичне значення.

Методи діяльності центральних органів виконавчої влади досліджуються в роботах фахівців у сфері державного управління та адміністративного права, серед яких роботи О. Бандурки, В. Бевзенка, Н. Губерської, С. Гусарова, Р. Калюжного, Т. Коломоєць, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, В. Курила, Д. Лук'янця, Д. Лученка, Р. Мельника, О. Миколенка, Н. Нижник, Д. Приймаченка, С. Стеценко, М. Тищенко, А. Школика та інших учених-адміністративістів. Серед останніх досліджень слід згадати роботи В. Криволапчука «Сучасний погляд на методи адміністративного права» [2] та В. Юровської «Метод адміністративного права: теоретико-правовий аналіз», «Класифікація методів адміністративного права: критерії та види» та «Диспозитивний метод адміністративного права як орієнтир подальших реформаційних процесів у сфері публічної адміністрації» [3–5].

Зокрема, в останній публікації В. Юровська справедливо зазначає, що стрімкий розвиток окремих інститутів громадянського суспільства та поступова трансформація вітчизняного адміністративного законодавства підтверджують тенденцію до лібералізації правового регулювання адміністративних правовідносин, розвитку договірних засад у сфері адміністративного права та послідовного досягнення збалансованого використання (одночасного, змішаного тощо) як імперативних, так і диспозитивних начал в адміністративно-правовому регулюванні, що у свою чергу яскраво свідчить не лише про невпинний процес переосмислення ролі та призначення адміністративного права, а й про те, що вітчизняна адміністративно-правова наука розвивається в дусі передових сучасних європейських досліджень, при цьому не втрачаючи своєї національної приналежності та самостійності [5]. Незважаючи на значну кількість досліджень форм і методів діяльності органів публічної адміністрації в доктрині адміністративного права, методи діяльності Міністерства розвитку громад і територій досліджено у науковій літературі фрагментарно, в межах більш загальних тем, що актуалізує проведення дослідження, особливо в контексті адміністративно-територіальної реформи та продовження євроінтеграційних процесів.

Методологія дослідження ґрунтується на комплексному поєднанні філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних методів дослідження, принципів об'єктивності та історизму.

Постановка завдання. Метою наукової публікації є дослідження методів діяльності Міністерства розвитку громад і територій як органу публічної адміністрації в контексті євроінтеграційних процесів, що має практичне значення для формування оновленої концепції публічного адміністрування та проведення адміністративно-територіальної реформи в Україні.

Результати дослідження. Методи діяльності центральних органів виконавчої влади доцільно класифікувати за різними критеріями. По-перше, за критерієм обов'язковості результатів діяльності міністерства для учасників правовідносин – на імперативний та диспозитивний методи діяльності. В свою чергу імперативний метод включає в себе імперативний метод, який застосовується на підставі та в порядку, які чітко визначені в законі (наприклад, щодо виконання завдань, визначених Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» [6]), та імперативний метод, який застосовується на підставі дискреційних повноважень органу публічної адміністрації (у межах повноважень міністерства, визначених законами України та положенням про нього). Диспозитивний метод включає метод рекомендації (дає змогу учасникам правовідносин самим обирати модель поведінки, взаємовідносин

з органами публічної адміністрації, форму та спосіб оскарження їхніх рішень, наприклад, методичні рекомендації щодо ведення певного виду господарської діяльності, затверджені наказом відповідного міністерства) та метод заохочення (передбачає роз'яснення учаснику публічних правовідносин переваг використання нових, інноваційних форм взаємовідносин з органами публічної адміністрації, наприклад, суттєву економію часу у випадку використання електронної системи надання адміністративних послуг).

По-друге, за критерієм функціонального призначення доцільно виділити такі методи діяльності міністерства:

- метод планування діяльності (один із основних методів, який дозволяє здійснювати короткострокове та довгострокове планування діяльності міністерства, визначати пріоритетні до вирішення питання, строки виконання поставлених завдань, відповідальних за виконання осіб тощо);

- метод структурно-функціонального розподілу обов'язків (дозволяє здійснити чіткий розподіл обов'язків між посадовими особами органу публічної адміністрації, його структурними підрозділами (департаментами, управліннями та відділами) та територіальними органами);

- метод системного та систематичного контролю виконання нормативних актів міністерства (передбачає регулярне відстеження результатів виконання наказів міністерства його співробітниками (внутрішнім чином) та іншими суб'єктами правовідносин);

- метод координації діяльності центральних органів виконавчої влади (передбачає узгодження проєктів наказів міністерства з іншими центральними органами виконавчої влади, розробку міжвідомчих нормативних актів, спільне виконання поставлених завдань і проєктів);

- метод повного та всебічного інформаційного забезпечення діяльності міністерства (передбачає використання всіх дозволених законодавством способів збирання, зберігання, обробки та використання інформації, яка є необхідною для планування роботи міністерства, оперативного прийняття рішень керівництвом, реагування на зміни у певній сфері суспільних відносин);

- метод нормативного забезпечення діяльності міністерства, який ще називають методом вироблення рішень (використовується для легалізації та легітимації діяльності міністерства – всі рішення міністра та керівників територіальних управлінь оформлюються у формі наказів, що мають внутрішньовідомчий або нормативний характер, у зв'язку із чим підлягають реєстрації в Міністерстві юстиції України);

- метод доктринального (наукового) забезпечення діяльності міністерства.

По-третє, залежно від форми діяльності міністерства доцільно виділити методи нормотворчої діяльності (методи моделювання проєктів нормативно-правових актів, систематизації нормативного матеріалу тощо), методи правозастосовної діяльності (методи вирішення юридичних спорів, методи посвідчення юридичних фактів, методи притягнення винуватих осіб до юридичної відповідальності), методи установчої діяльності (методи створення, реорганізації та ліквідації окремих структурних підрозділів міністерства, його територіальних управлінь та відділів), методи контрольної діяльності (методи планових та позапланових перевірок, ревізій, звірок, обстежень) та методи інтерпретаційної діяльності (методи тлумачення нормативно-правових актів вищої юридичної сили та відомчих нормативних актів самого міністерства).

Крім того, в діяльності міністерства як центрального органу виконавчої влади суб'єктам владних повноважень доцільно використовувати увесь спектр методів наукового пізнання дійсності з метою якісного аналізу інформації, оцінки фактичних обставин кожної юридичної справи та прийняття законного, обґрунтованого та справедливого рішення.

Насамперед, це загально-філософські методи діалектики та метафізики. Метод діалектики включає в себе закон єдності та боротьби протилежностей, закон переходу кількісних змін у якісні та метод заперечення. Всі названі методи доцільно використовувати в діяльності центральних органів виконавчої влади.

Зокрема, закон єдності та боротьби протилежностей дає змогу бачити в проблемах організації та діяльності міністерства шляхи вирішення зазначених проблем. Наприклад, проблеми у сфері контролю виконання нормативних актів міністерства дозволяють сформулювати пропозиції щодо удосконалення його нормотворчої діяльності, форм подання звітності та забезпечення двостороннього зв'язку із суб'єктами виконання нормативних приписів.

Закон переходу кількісних змін у якісні дозволяє правильно оцінювати аналітичну статистичну інформацію та результати соціологічних досліджень, які акумулюються міністерством. Наприклад, про результативність реформ свідчить підвищення рівня довіри до центральних органів виконавчої влади в цілому та до конкретного органу публічної адміністрації зокрема. Сукупна кількість результатів ефективно проведених реформ переходить, трансформується у якісний рівень довіри населення до публічної адміністрації. Збільшення кількості адміністративних правопорушень у певній сфері суспільних відносин за даними офіційної статистики обумовлює необхідність проведення реформ та внесення відповідних якісних змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, наприклад, посилення адміністративної відповідальності. За результатами аналізу такої інформації департамент правового забезпечення (правової та законопроектної роботи) міністерства готує відповідні пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства.

Метод заперечення дає змогу ефективно організувати діяльність міністерства завдяки критичному аналізу отриманої інформації, проєктів реформ і нормативних документів. На першому етапі суб'єкт владних повноважень заперечує ефективність запропонованих реформ, спираючись на наявні у нього інформацію та досвід, але на другому етапі поступово заперечує власне заперечення, аналізуючи нову інформацію, аргументи суб'єкта, який пропонує проведення реформи, результати комп'ютерного моделювання розвитку ситуації у разі впровадження запропонованих інновацій тощо. В результаті суб'єкт владних повноважень формує конкретні виважені та обґрунтовані пропозиції щодо необхідності проведення певного реформування та внесення змін до чинного законодавства.

У процесі організації діяльності міністерства також необхідно дотримуватись принципів об'єктивності та історизму, які є невіддільними складниками методу діалектики. Принцип об'єктивності вимагає від суб'єкта владних повноважень використовувати тільки об'єктивну, перевірену та, у необхідних випадках, підтверджену декількома незалежними джерелами інформацію в процесі прийняття рішень. Зокрема, насамперед використовується офіційна статистична інформація, результати репрезентативних соціологічних досліджень, публікації в офіційних засобах масової інформації, інформація, зібрана та акумульована територіальними управліннями міністерства. Критично необхідно відноситись до повідомлень у неофіційних засобах масової інформації, результатів соціологічних досліджень новостворених компаній та вебресурсів, результатів неапробованих наукових досліджень тощо.

Принцип історизму вимагає від суб'єкта владних повноважень врахування історичних умов та обставин прийняття певного нормативно-правового акта, на який необхідно спиратися в процесі прийняття рішення. Сучасні реалії потенційно можуть кардинально відрізнитися від тієї ситуації, обставини якої зумовили необхідність прийняття того чи іншого рішення в минулому.

Отже, закони, принципи та методи діалектики необхідно активно використовувати в діяльності міністерства та іншого центрального органу виконавчої влади, враховуючи їх універсальність та фундаментальне значення для виконання завдань, прийняття обґрунтованих, законних та справедливих рішень суб'єктами владних повноважень.

Не менш важливим є використання в діяльності міністерства загальнонаукових методів, серед яких такі: прийоми логічного методу (аналіз, синтез, дедукція та індукція), структурно-функціональний і системний методи, метод порівняння, соціологічний метод і метод моделювання.

Прийоми логічного методу використовуються у всіх формах діяльності міністерства, адже первинними діями суб'єктів владних повноважень завжди є аналіз і синтез отриманої з різних джерел інформації. Це може бути статистична інформація, інформація про резуль-

тати соціологічних досліджень, інформація про прогалини у правовому регулюванні суспільних відносин, про необхідність оперативного вирішення суспільних конфліктів (проблем), інформація із звернень громадян або запитів про доступ до публічної інформації тощо. Первинна інформація аналізується, їй дається правова оцінка та синтезуються перші висновки щодо необхідності реакції публічної адміністрації, державно-владного втручання у вирішення конкретної справи. За допомогою прийомів індукції та дедукції встановлюються всі обставини події або ситуації, яка склалася, та формуються проекти рішень публічної адміністрації, формулюються пропозиції щодо внесення змін до чинних нормативно-правових актів або розробки нових нормативних актів.

Структурно-функціональний метод використовується безпосередньо в процесі розподілу функціональних обов'язків між підрозділами міністерства, його територіальними управліннями та посадовими особами. Такий розподіл знаходить своє відображення у структурі відповідного міністерства та положенні про нього, яке затверджується постановою Кабінету Міністрів України.

Системний метод застосовується в процесі повсякденної діяльності міністерства і полягає у здійсненні планування діяльності та систематичного відстеження результатів виконання поставлених завдань та прийнятих рішень, у побудові чіткої ієрархічної структури владних відносин між центральним апаратом та територіальними підрозділами міністерства.

Метод порівняння використовується в діяльності міністерства з метою координації нормотворчої, правозастосовної, організаційної та інших форм діяльності міністерства з іншими органами публічної адміністрації з метою уникнення колізій в регулюванні суспільних відносин. Особливого значення метод порівняння набуває в контексті активізації євроінтеграційних процесів та необхідності приведення національного законодавства у відповідність до права ЄС. Відомчі нормативно-правові акти порівнюються з відповідними нормативними актами публічної адміністрації країн-членів ЄС та загальноєвропейськими нормативними актами.

Використання соціологічного методу в діяльності міністерства зумовлено необхідністю накопичення первинної інформації щодо стану суспільних відносин, ставлення громадян до органів публічної адміністрації в цілому, кадрових призначень, ініційованих і проведених реформ, проектів нормативно-правових актів тощо.

Метод моделювання використовується безпосередньо в процесі прийняття управлінських рішень, розроблення концепцій реформ, проектів нормативно-правових актів. Суб'єкт владних повноважень моделює можливий розвиток подій за результатами прийняття певного рішення, створює модель нормативного врегулювання суспільних відносин, моделює наслідки запланованих реформ.

Науковці у сфері державного управління зазначають, що у своїй діяльності центральні органи виконавчої влади використовують основні організаційні методи діяльності, притаманні й іншим органам державної влади – планування, вироблення рішень, організації і контролю виконання рішень, координації, інформаційного забезпечення, роботи з кадрами [7, с. 64].

Порядок підготовки і видання рішень органу публічної адміністрації визначається регламентом роботи відповідного органу, а також інструкціями з діловодства, що затверджуються керівником центрального органу виконавчої влади на підставі Постанови Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 55 «Деякі питання документування управлінської діяльності», якою затверджені: Типова інструкція з документування управлінської інформації в електронній формі та організації роботи з електронними документами в діловодстві, електронного міжвідомчого обміну, Типова інструкція з діловодства в міністерствах, інших центральних та місцевих органах виконавчої влади, Регламент організації взаємодії органів виконавчої влади в електронній формі [8].

Враховуючи те, що управлінські відносини органів публічної адміністрації регламентуються нормами адміністративного права, до методів діяльності міністерства як центрального органу виконавчої влади належать відповідні методи адміністративного права.

Враховуючи різноманітність відносин, що складають предмет адміністративного права, в літературі звертається увага на наявність різних форм вияву імперативного методу зазначеної галузі права [9, с. 68–70]. Наприклад, на думку Н.Б. Писаренко, перша форма вияву стосується регулювання управлінських відносин між прямо підпорядкованими органами й посадовими особами. У цьому разі нормами фіксується обов'язок підпорядкованого органу (особи) виконувати розпорядження вищого органу (особи). Інша форма вияву імперативного методу переважно властива відносинам, що виникають між органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, іншими уповноваженими суб'єктами та громадянами і юридичними особами. Такі відносини регламентовано нормами, що закріплюють гарантоване право фізичних і юридичних осіб вимагати від представників влади належного виконання управлінських функцій. У більшості випадків відносини, що становлять предмет адміністративного права, вимагають регламентації за допомогою засобів імперативного методу, оскільки виникають такі відносини, як правило, у зв'язку зі здійсненням державного управління. Однак, як зазначає Н.Б. Писаренко, поряд із засобами імперативного методу в адміністративному праві можуть застосовувати й засоби диспозитивного методу регулювання. Диспозитивний метод побудований на координації цілей та інтересів учасників суспільних відносин, їх рівності. Тому найчастіше засоби останнього використовують під час регламентації так званих горизонтальних адміністративно-правових відносин, що виникають між представниками влади й спрямовані на координацію їх зусиль для досягнення спільних результатів управлінської діяльності. Зокрема, ст. 35 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» передбачено, що для здійснення спільних програм місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування можуть укладати договори, створювати спільні органи й організації. Наведене законодавче положення фіксує право органів, уповноважених на здійснення управлінських функцій і непідпорядкованих один одному, самостійно й добровільно з метою досягнення взаємовигідних результатів укладати певні угоди, створювати спільні органи та організації [10, с. 27–29].

У контексті євроінтеграційних процесів використання методів діяльності Міністерства розвитку громад і територій повинно відбуватися із врахуванням ст. ст. 446–448 п. 27 «Транскордонне та регіональне співробітництво» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, згідно із якими «Сторони сприяють взаєморозумінню та двосторонньому співробітництву у сфері регіональної політики щодо методів формування та реалізації регіональних політик, зокрема багаторівневого управління та партнерства, з особливим наголосом на розвитку відсталих територій та на територіальному співробітництві, при цьому створюючи канали зв'язку та активізуючи обмін інформацією між національними, регіональними та місцевими органами влади, соціально-економічними утвореннями та представниками громадянського суспільства. Сторони підтримують і посилюють залучення місцевих та регіональних органів влади до транскордонного та регіонального співробітництва та відповідних управлінських структур з метою посилення співробітництва шляхом створення сприятливої законодавчої бази, підтримки та нарощування потенціалу розвитку, а також забезпечення зміцнення транскордонних і регіональних економічних зв'язків та ділового партнерства. Сторони зміцнюють і заохочують розвиток таких складників транскордонного та регіонального співробітництва, як *inter alia*, транспорт, енергетика, комунікаційні мережі, культура, освіта, туризм, охорона здоров'я та інших сфер, охоплених цією Угодою, які містять елементи транскордонного та регіонального співробітництва [1].

Дотримання зазначених умов Угоди про асоціацію між Україною та ЄС є гарантією подальшого наближення національної правової системи до стандартів ЄС, що в свою чергу наближує Україну до основної мети – набуття повноправного членства в ЄС. Міністерство розвитку громад і територій має у своєму розпорядженні повний інструментарій методів державного управління для покращення регіональної інфраструктури, підвищення рівня життя населення до європейського рівня, що, по суті, є основною метою євроінтеграційних процесів.

Висновки. Дослідження методів діяльності Міністерства розвитку громад і територій у контексті євроінтеграційних процесів дало змогу сформулювати висновок про те, що відповідно до європейських традицій і стандартів поряд із імперативним методом державного управління в Україні поступово впроваджується інструментарій диспозитивного методу, що проявляється в застосуванні таких інструментів державного управління, як адміністративний договір, засоби стимулювання (заохочення) територіальних громад до об'єднання, покращення місцевої інфраструктури, підвищення рівня життя населення громад завдяки децентралізації, суттєвого збільшення надходжень до місцевих бюджетів та автономії органів місцевого самоврядування в їх використанні. Застосування методу рекомендації дозволяє встановити оптимальні орієнтири та цілі для проведення ефективних реформ, надати органам місцевого самоврядування інформацію про правовий інструментарій вирішення питань місцевого значення. Міністерству розвитку громад і територій необхідно приділяти більше уваги розробці методичних рекомендацій щодо розвитку місцевої інфраструктури, використання ресурсів місцевих бюджетів. Замість місцевих державних адміністрацій в Україні мають з'явитися префектури, основною функцією яких стане здійснення контролю діяльності органів місцевого самоврядування, що дасть змогу застосовувати імперативні методи публічного управління лише у разі порушення норм чинного законодавства та притягнення винних осіб до юридичної відповідальності.

Перспективність подальшого дослідження цієї тематики зумовлена необхідністю наукового обґрунтування проведення нової адміністративно-територіальної реформи в Україні, розроблення інноваційних методів діяльності органів публічної адміністрації відповідно до європейських традицій і стандартів.

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (Угоду ратифіковано із заявою Законом України № 1678-VII від 16 вересня 2014 р.). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата оновлення: 30.11.2015 р.).
2. Криволапчук В.О. Сучасний погляд на методи адміністративного права. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2014. № 4. С. 184–192.
3. Юровська В.В. Метод адміністративного права: теоретико-правовий аналіз. *Підприємництво, господарство і право*. № 12. 2017. С. 188–192 с.
4. Юровська В.В. Класифікація методів адміністративного права: критерії та види. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2017. Вип. 29 (1). С. 59–63. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2017_29%281%29_17.
5. Юровська В.В. Диспозитивний метод адміністративного права як орієнтир подальших реформаційних процесів у сфері публічної адміністрації. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 6 (1). С. 170–176. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pjuv_2017_6%281%29_40.
6. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 березня 2011 р. № 3166-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17> (дата оновлення: 01.01.2019).
7. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : підручник / І.І. Бодрова, С.В. Болдирєв, В.О. Величко та ін. ; за ред. С.Г. Серьогіної; 4-е вид., переробл. та допов. Харків : Право, 2017. 392 с.
8. Деякі питання документування управлінської діяльності : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 55. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-2018-п> (дата оновлення: 08.05.2019).
9. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ : Видавничий дім «Ін Юре», 2002. 668 с.
10. Писаренко Н.Б. Метод адміністративного права. *Адміністративне право України* : підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Гаращук, О.В. Дьяченко та ін. ; за ред. Ю.П. Битяка. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 544 с.

